

שמעון לא הציג הצעתו להצבעה. והוחלט שתחקיים פגישה מורחבת ביום ג' בערב.

הזמנתי משה דיין לשיחה מחר בבוקר. אני רוצה לעמוד על הסיבות האמיתיות של סירובו.

יחקן שאשכנע אותו שיצטרף לרשימה, גם אם הוא רוצה להשתחרר לעבודה אחרת בארבע

השנים הבאות. אם נצליח ברשימה - יכנס לממשלה, אם לא - יוכל במקרה הרע ביותר

להתפטר מהכנסת.

- בערב בא אצלי צבי ברנר. הוא קרוב יותר משחשבתי למיעוט ואינו נרתע מרשימה

נפרדת. ביקשתי שיביא אלי את סנמה.

28.6.65, יום ג' כח' סיוון

בבוקר בא אצלי משה דיין. אמר לי דעתי בגלוי לב: אינו מאמין בכוח המקוממים.

לא נצליח להקים כוח נגד אשכול, כי זמננו סמוך יותר מדי לעליית אשכול לשלטון על

ידינו. משה דיבר עם אולשן - אינו רוצה לשמק את רשימה ועל חידוש הפרשה. דיבר עם

פאיר עמית - אף הוא אינו רוצה לשמוע. רק עם שראבי חמיר ושמעון אי אפשר ללכת.

הוא חולק עלי גם בהשפעת העחונות. למרחב השמיץ את מ.ד. זמן רב כשהיה בממשלה, כי

עשה יד אחת עם "האדם השלישי", אם כי ישבו אתי בממשלה אחת. אשכול וגולדה ניהנו

מהשמצה זו. הוא מודה שהוא מפונק. רואים בו רמטכל מוצלח, גבור סיני. וזהו הגורם

האישי בעמדתו. נרתע מעבודה מדינית. נחקש עם דיג באילח וכותב ספר. דיבר עם

אפרים קצלסקי, גם הוא נגד, אם כי יגאל חלוי במ.ד. אמרתי לו: הערכתי נכונה מבחינה

שיטחית. מעטים האנשים עכשיו שיתנו יד - אבל מעולה ערה וכנה תרכז הרבה אנשים,

אין העחונות משפיעה אלא על פני השטח. הימנעות מרשימה קלה ונוחה, אבל היא חוליך

המפלגה למדרון ותביא בוודאות לשלטון בגין או בקרוב או בעוד ארבע שנים. מבחינה

אישית גם לי נוח להיבדל - אני מעונין מאוד בכתיבת תולדות 95 השנים האחרונות, גם בחקירת ההנך וגם במספר בעיות פילוסופיות, אבל אני חרד מאוד להידרדרות חנועת הפועלים. "המערך" ילך מדחי לדחי, מפ"מ לא תירש את מפא"י - אלא בגין, שעם התחברותם עם הליברלים תשתנה דמותו.

- הכינוחי במשך היום הרצאה בכתב בשביל המכון לבעיות בינלאומיות (כביכול Chathana House), ולפני לכתבי להרצאה התארחתי בחגיגת בר מצוה של אחד משכונת פלורנטיין. קצת באיחור הגעתי למכון, האספה נערכה בבית והיה מלא. הרצאתי לא מן הכתב. נשאלו שאלות אח"כ: תחומים ~~XXX~~ איך נסתיים הפער בין העדות, מה הן החמורות בעולם הערבי, בעית גרמניה, הנתחייב למדינה השואפת לרוונש? אלתגר פצא בדברי רמז על הסכסוך במפלגה כשסיפרתי על צורציל שלא נבחר אחרי הנצחון ההיסטורי שלו במלחמת העולם השניה, בן אמתי שאל על השנויים בעולם ויחסם לישראל. זליגסון שאל אם המשטר ^{ברוסיה} ~~מדינות~~ לא יחנבד למלחמת ווייטנאם, מדוע לא שמתי לב לענין מין בהיוחי בבורמה, כרמל - על גשר עם ישראל השניה, אוטומציה תביא לחוסר עבודה. גב' וסקביץ - על בחירות אזוריות, שנברט - אם הפער והאלמות המפותחות והמתפתחות והטכנולוגיה יסייעו זה לזה. על שאלות פנימיות לא עניתי. יש המורות בעולם הערבי - אבל סיכוי לשלום ישנו בשנויים בינלאומיים. יש לסתום הפער על ידי הרמת גיל חינוך חובה חינוס בשחים או בשלוש שנים. על יחסינו לגרמניה יש לדון מנקודת מבט צרכי

29.6.65, יום ה' כס' סיוון

בעשר בבוקר בא אצלי אולשן לפי הזמנתי. הסברתי לו קשרי עם - ומקורות ידיעותי על הפרשה, שאינה פרשת לבון בשנת 1954, אלא פרשת השבעה בשנת 1960. כיצד ולמה הרכבהי ועדת כהן בשנת 1960 ~~XXX~~ מה דרש ממנו לבון בענין זה, מדוע